

Vesturheimurin má hjálpa

NÚ um dagarnar hoyrdu vit, at enn eitt russiskt kjarnorkuverk hevur likið vandamikla radioaktiva geisling út í umhvørvið. Eitt brek í kjarnorkuverkinum var atvoldin til óhappið, sum menn enn ikki við vissu kenna fylgjurnar av. Kjarnorkuverkið liggur nær finska markinum, og bæði í Finlandi og Svøríki fylgja teir nú sera gjølla við fyrri at fáa størri vissu fyrri, um vandi er á ferð fyrri umhvørvið, ikki bara í Ruslandi, men eisini í grannalondunum. Men enn vita vit ov lítið til at koma til nakra realistiska niðurstøðu.

TÓ ber til at koma til eina aðra niðurstøðu, og hana eru kendir vísindamenn eisini komnir við nú aftan á óhappið. Teir mæla til, at nógv av teimum russisku kjarnorkuverkunum verða stongd med alla ella verða stongd, meðan neyðugu trygdarábøturnar verða framdar, soleiðis at tey ikki eru ein vandi í framtíðini. Hetta eru yvirhøvur kjarnorkuverk av sama slag sum tað í Tjernobyl, sum rætt og slætt brendi saman fyrri nøkrum árum síðani, og sum fekk

allan heimin at ræðast.

TAÐ vísir seg, at í fleiri av fyrrverandi kommunistisku londunum í Eystureuropa og tí fyrrverandi Sovjetsamveldinum er tryggin á kjarnorkuverkunum út av lagi vánalig. Sagt verður, at tað er ein spurningur um pening at gera hesi verkini tryggari. Í Bulgaria hava teir eitt kjarnorkuverk, sum fyrri hvønn dag, sum fer, verður ein alt størri hóttan móti øllum umhvørvinum. Verkið lýkur als eingi trygdarkrøv, og hetta eru bæði bulgarar og umheimurin greiðir yvir. Men verkið veitir Bulgaria so stóran part av streymtørvinum, at tað als ikki ber til at steðga verkinum her og nú. Tað merkir rætt og slætt, at landið ella ein partur av tí verður uttan streym yvirhøvur.

HETTA er nakað, sum vit í Vesturheiminum eiga at geva størsta gætur. Tað nyttar ikki bara at júka aftur og aftur um, at kommunistisku stýrini hava verið so og so ring, tey eru atvoldin til allar ræðuleikar osfr. Hetta, sum vit dagliga kunnu lesa í málgaðinum hjá fólkaflakkinum, um hvussu ræðuligir kommunistarnir hava verið, bætir einki

um verandi støðu. Vit í Vesturheiminum eru noydd, ikki minst fyrri okkara egnu skyld, at hjálpa umrøddu londum at gera kjarnorkuverkini tryggari. Og hetta má gerast her og nú.

TAÐ nyttar ikki bara at standa og hyggja at og biða til tann heilt stóra umhvørvisvanlukkan hendir. Tí hon fer at raka okkum eins meint og tey fólk, ið búgva eystanfyri. Harafturat hava vit eisini eina moralska skyldu móttvegis teimum fólkunum, sum hava verið kúgað undir kommunistiskum stýrum, at veita teimum eina hjálpanið hond, nú m.a. tey hava megnað at koppað hesi kommunistisku stýri.

SJÁLVANDI eru tað fyrst russar o.a., sum hava bygt og reka umrøddu kjarnorkuverk, sum mugu síggja álvaran og gera nakað. Men við okkara kunnleika og peningaorku í Vesturheiminum, eru vit noydd til at hjálpa. Eisini eru vit tvingað til at krevja av russum o.ø., at nakað verður gjørt, tí her umræður umhvørvið í Europa øllum eins væl og í øðrum londum. Men skulu krøv okkara gangast á mæti, so eru vit eisini noydd

til at vera við til at hjálpa. Kosta hvat tað kosta vil. Í myndið okkum bara um álvarsliga vanlukkan hendir beint við finska og svenska markið. Tá kann hetta fáa katastrofalar fylgjur fyrri hesi lond, tí má tað vera í teirra interessu eisini, at nakað verður gjørt og at hjálpa til at fáa bøtt um viðurskiptini. Sama kann so sigast um onnur lond, sum liggja nær hesum vandamiklu kjarnorkuverkunum.

SPURNINGURIN er tí globalur og má loysast av okkum øllum í felag. Bara at seta seg hendur í favn ella við telduna, soleiðis sum politiski ritstjórin á Dagblaðnum ger tað og oysa eina skoluna fyrri og aðra eftir yvir kommunismuna hevur púra onki endamál. Tað kann tvørturímóti vera okkum sjálvum til óbotaligan skaða, um slik skrivning fær okkum í Vesturheiminum at venda fólkinum í Eystureuropa bakið. Øll eru vit noydd til at bera útreiðslurnar, tí gera vit tað ikki nú, so kunnu útreiðslurnar seinni gerast so stórar, at talan verður um oyðing av einum parti av heiminum og vanlukku fyrri komandi ættarlið. Tað hava vit ikki ráð til.

Vestmanna karmur um Listafólkatingið 1992

Komandi dagarnar fara vestmenningar at merkja munandi virksemi í bygdini. Í hesum døgum 26. - 29. mars, verður Listafólkatingið 1992 í bygdini, sum eisini fyllir 100 ár í ár.

Upprunaliga var ætlanin at listafólk skuldu hittast í Vágnum, men av tí at ein tåttur var at hava listaframsýning við verkum hjá Jack Kampmann, sála og tí Andrias Andreassen, sáli lærari í Vestmanna, hevði havt føðingardag 26. mars, hildu fyriðarnir, at just Vestmanna skuldi verða karmur um Listafólkatingið.

Kend býarborn

Hví just hesir persónar verða tiknir fram um so mangt, mangt annað stevnudagarnar, er tí Jack Kampmann, sum kom til Føroyar undir krignum, giftist í Vestmanna.

Andreas Andreassen, sáli, var vestmenningur og lærari í bygdini. Hann var samstundis skald og lærði skúlabørnini at syngja.

Tað fara skúlabørnini í Vestmanna at bjóða gestunum at hoyra, tá barnakórið fer at syngja sangir eftir Andreas Andreassen.

Sum nakað nýtt hesaferð, byrjar Listafólka-

tingið sum evnisdagur hjá skúlabørnunum í Vestmanna í dag.

Har hava 123 børn teknað ella málað hvør sína mynd, sum tilsamans skal verða ein framsýning sein- ni um kvöldið.

Sjónleikur í morgin

Øll 123 børnini fara síðani at framføra kórsang, har sangir hjá Andreasi Andreassen eru á skránni. Ætlanin var upprunaliga, at Leikfelag Føroya skuldi framføra sjónleikin: "Føðin til heimsins enda" fyrri skúlanæmingunum henda dagin, men tíverri

er broyting komin í.

Børn og tilkomin fáa tó høvi at síggja sjónleikin figgjadagin kl. 17.

Um kvöldið kl. 20.30 - 12. spæla skúlabørn rocktónleik í skúlanum, fyrri børnum, ungum og tilkomnum.

Fríggjakvöldið kl. 19. setir Marita Petersen,

Á framsýningini hjá Jack Kampmann er myndaskrá til keys fyrri 50 krónur, og plakati av hesum listaverki fyrri 100 krónur

